

FRANCQUI-PRIJS 2019

Persdossier

Voor meer informatie:

Caroline De Roover

cdr@whyte.be

02/738.06.20

Inhoud

<i>Persbericht .....</i>	3
<i>De loopbaan van de laureaten.....</i>	5
<i>Het onderzoek van de laureaten .....</i>	7
<i>De Francqui-Stichting en de Francqui-Prijs .....</i>	9
<i>De geschiedenis van de Francqui-Stichting .....</i>	9
<i>De Francqui-Prijs .....</i>	9
<i>Francqui-Prijs 2019: de juryleden.....</i>	10
<i>Francqui-Prijs: de laureaten van de afgelopen 10 jaar .....</i>	12

Persbericht

Een unicum in de Francqui-geschiedenis: Francqui-Prijs 2019 gaat naar drie economen voor hun gezamenlijk innovatief onderzoek over de impact van gezinsbeslissingen op het individuele welzijn

Brussel, 13 mei 2019 – De Francqui-Prijs 2019, die dit jaar kadert binnen de humane wetenschappen, werd toegekend aan niet één maar drie economen: Laurens Cherchye en Frederic Vermeulen, professor aan de KU Leuven, en Bram De Rock, professor aan de Université libre de Bruxelles. Het is de eerste keer in de Francqui-geschiedenis dat er drie laureaten zijn. Ze werden bekroond door een jury van gerenommeerde internationale experts voor hun innovatief onderzoek over de impact van gezinsbeslissingen op het individuele welzijn. De drie economen ontwikkelden samen een methodologie waarmee ze de keuzes van individuele gezinsleden en de verdeling van geld en tijd binnen gezinnen op een betrouwbare manier kunnen verklaren én voorspellen. Het onderzoek werd geprezen omwille van de belangrijke maatschappelijke relevantie: het zou scherpe conclusies kunnen toelaten over de impact van overheidsmaatregelen, zoals bijvoorbeeld een hervorming van de personenbelasting of de wetgeving rond echtscheidingen, op de gezinsbeslissingen en de bijhorende verdeling van het individuele welzijn.

De officiële uitreiking van de prijs door de koning vindt plaats op 6 juni in het Paleis der Academiën.

Het gezin als een complexe samenstelling van individuen

De focus van het onderzoek is de analyse van het keuzegedrag van individuen in gezinnen, op basis van het 'collectieve model'. Dit economische model dateert uit de late jaren '80 en houdt expliciet rekening met het feit dat individuen in meerpersoonsgezinnen eigen voorkeuren hebben. De economen breidden dit model verder uit en ontwikkelden een methodologie waarmee de keuzes van gezinsleden en de verdeling van geld en tijd binnen gezinnen niet alleen kunnen worden verklaard, maar ook voorspeld.

Mede in die voorspellingskracht schuilt de enorme maatschappelijke bijdrage van dit onderzoek. De invloed van nieuwe beleidsmaatregelen op de verdeling van geld en tijd binnen een gezin, zoals bijvoorbeeld kinderbijslag of bepaalde belastingtarieven, zouden op deze manier beter geëvalueerd kunnen worden. Bovendien biedt de methodologie onder meer de mogelijkheid om armoede en ongelijkheid preciezer te meten dan de huidige gangbare methodes. Een van de belangrijkste bevindingen tot nog toe is dan ook dat er een ongelijke verdeling bestaat van geld en tijd tussen de leden van een gezin. Meer nog, in de standaard armoedecijfers wordt de armoede van vrouwen binnen een gezin systematisch onderschat.

“Studies rond consumentengedrag veronderstellen doorgaans dat gezinnen zich gedragen als één enkele beslissingsnemer, de zogenaamde unitaire benadering. Ook voor de invoering van nieuwe overheidsmaatregelen wordt hier te vaak van uitgegaan, terwijl een gezin complexe interacties en verschillende onderhandelingsposities tussen zijn leden kent. Het is door onze kritische blik op de

unitaire benadering en onze gedrevenheid als wetenschapper om de wereld te verklaren en te veranderen dat we deze methodologie ontworpen hebben” zeggen de laureaten.

Het geheel is meer dan de som van de delen

2004 betekende de start van de gezamenlijke onderzoeksagenda en de intense vriendschap tussen Professoren Cherchye, De Rock en Vermeulen. Ze publiceerden hun onderzoek in internationaal gerenommeerde vaktijdschriften zoals *Econometrica*, *American Economic Review*, *Journal of Political Economy* en *Review of Economic Studies*. Naast talrijke individuele erkenningen werd hun gezamenlijke werk in 2008 beloond met de Prijs van de Vereniging voor Economie en in 2015 met de eerste Pioniersprijs van de Humane Wetenschappen van de KU Leuven. Ondertussen richtten ze samen ook de onderzoeksgroep GARP (Group for the Advancement of Revealed Preference) op, bestaande uit een twintigtal onderzoekers van de KU Leuven en de Université libre de Bruxelles.

De laureaten zijn naar eigen zeggen erg verheugd dat de Francqui-Prijs voor de eerste keer aan drie onderzoekers tegelijkertijd toegekend wordt. Het toont de kracht van hun samenwerking en hun complementaire expertises aan, een typevoorbeeld dat in academisch onderzoek het geheel meer is dan de som van de delen. Dit zijn dan ook de succes ingrediënten waarmee ze zich reeds jarenlang inzetten voor dit onderzoek, naast hun andere functies waaronder vicedecaan, campusdecaan en hoofdredacteur van een gerenomeerd economisch tijdschrift.

Een prestigieuze prijs

Dat de Francqui-Prijs ook wel eens de ‘Belgische Nobelprijs’ wordt genoemd, heeft te maken met zijn rijke geschiedenis en internationale karakter. De Francqui-Stichting werd in 1932 opgericht door de Belgische diplomaat Emile Francqui en de toenmalige Amerikaanse president Herbert Hoover. Beiden investeerden na WO I in diverse wetenschapsorganisaties om het onderzoek in België te stimuleren. Vandaag wordt de multidisciplinaire Raad van Bestuur van de Stichting voorgezeten door erevoorzitter van de Europese Raad en minister van Staat Herman Van Rompuy en Gedelegeerd Bestuurder Prof. Pierre Van Moerbeke, zelf een vroegere Francqui-laureaat.

Elk jaar reikt de Francqui-Stichting een bedrag van 250.000 euro uit, beurtelings aan een wetenschapper uit de exacte wetenschappen, de humane wetenschappen en de biologische- en medische wetenschappen. Meerdere laureaten van de Francqui-Prijs mochten later ook internationale prijzen in ontvangst nemen, sommigen zelfs de Nobelprijs. Zo wonnen ook de Belgische Nobelprijswinnaars voor scheikunde, geneeskunde en natuurkunde, Ilya Prigogine, Christian de Duve en François Englert, respectievelijk in 1955, in 1960 en in 1982 deze eervolle onderscheiding.

De officiële uitreiking van de Francqui-Prijs 2019 vindt plaats op 6 juni in het Paleis der Academiën.

De loopbaan van de laureaten

Laurens Cherchye is geboren op 19 november 1974. Hij is een zoon van Wilfried Cherchye en Ingrid Bruneel en groeit op in Vlamertinge in een gezin van drie kinderen.

Hij volgt de opleiding Latijn-Wetenschappen aan het Sint-Stanislascollege in Poperinge. Aansluitend begint hij kandidatuurstudies Toegepaste Economische Wetenschappen aan de Kortrijkse campus van de KU Leuven, gevolgd door licentiaatsstudies Economische Wetenschappen aan de Leuvense campus. Onder begeleiding van professor Wim Moesen begint hij in Leuven aan een doctoraat in de Economische Wetenschappen. Tijdens zijn doctoraat, dat hij verdedigt in 2001, specialiseert hij zich in niet-parametrische technieken voor de analyse van productiegedrag. In 2002 start Laurens Cherchye zijn postdoctoraal mandaat van het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek. Vervolgens wordt hij in 2005 docent aan de KU Leuven, daarna hoofddocent en hoogleraar en in 2013 wordt hij gewoon hoogleraar. Momenteel is Cherchye de Kortrijkse campusdecaan van de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen van de KU Leuven. Van 2008 tot 2009 was hij gastprofessor aan de Université libre de Bruxelles, en van 2009 tot 2011 hoogleraar aan de Universiteit van Tilburg. Hij is ook verbonden aan het University College London als Honorary Senior Research Associate, aan het Institute for Fiscal Studies als International Research Fellow en aan de Universiteit van Tilburg als Extramural Fellow. Bovendien is hij associate editor van de vaktijdschriften Economic Journal en Journal of Productivity Analysis.

Met zijn onderzoek won Cherchye de Management Science Strategic Innovation Prize van de European Association of Operational Research Societies (2006) en de Prijs van de Vlaamse Wetenschappelijke Stichting van de Koninklijke Vlaamse Academie van België voor Wetenschappen en Kunsten (2014). In 2014 verwierf hij ook een prestigieuze Consolidator Grant van de European Research Council.

Laurens Cherchye is gehuwd met Annelies Vandenberghe en samen hebben ze drie kinderen: Robbe (°1999), Lieselot (°2001) en Anna (°2003).

Bram De Rock is de jongste van de drie laureaten, geboren op 25 april 1977 in Brugge. Hij is een zoon van Carlos De Rock en Agnes Goossens en heeft twee zussen.

Zijn middelbare studies Latijn-Wiskunde volgt hij in het Onze-Lieve-Vrouwe College in Assebroek (OLVA). Nadien trekt hij naar Leuven waar hij zijn licentiaatsdiploma Wiskunde behaalt. In 2000 start hij aan de Kortrijkse campus van de KU Leuven zijn doctoraatstudies in de Wiskunde, over het thema 'vastepuntstheorie', onder begeleiding van professor Karel Dekimpe en professor Wim Malfait. In 2005 vangt hij tevens zijn doctoraatstudies in de Economische Wetenschappen aan in samenwerking met de jonge docenten Laurens Cherchye en Frederic Vermeulen. Tijdens deze studies focust hij op de niet-parametrische analyse van het keuzegedrag van meerpersoonsgezinnen. Dit alles resulteert in een succesvolle verdediging van een eerste proefschrift in de Wetenschappen (optie Wiskunde) en een tweede in de Economische Wetenschappen. Na een korte passage als postdoctoraal onderzoeker aan de KU Leuven, wordt Bram De Rock in 2007 aangeworven door de Université libre de Bruxelles en wordt hij lid van het gerenommeerde onderzoekscentrum ECARES. In 2010 wordt hij er hoofddocent, in 2011 hoogleraar en in 2013 gewoon hoogleraar. Deze aanstelling combineert hij met een deeltijdse

aanstelling aan de Kortrijkse campus van de KU Leuven, eerst als tijdelijk docent en sinds 2015 als vastbenoemd gewoon hoogleraar. Hij is tevens verbonden aan het University College London als Honorary Senior Research Associate en aan het Institute for Fiscal Studies als International Research Fellow. Momenteel is Bram De Rock associate editor van het vaktijdschrift *Mathematical Social Sciences*, directeur van ECARES en is hij vicedecaan Onderzoek van de faculteit Solvay Brussels School - Economics & Management.

Zijn onderzoek werd bekroond met de prijs van de onderzoeksraad van de KU Leuven, de Francqui-Leerstool aan de Université de Namur en hij mocht een prestigieuze Starting Grant ontvangen van de European Research Council.

Bram De Rock is gehuwd met Michelle Braeken en samen hebben ze drie kinderen: Daan (°2005), Anna (°2007) en Klara (°2010).

Frederic Vermeulen is geboren in Kortrijk op 16 april 1974. Hij is de jongste in het gezin van vier kinderen van Norbert Vermeulen en Lucienne Deprez.

Zijn middelbare studies Economie-Wiskunde doet hij in het Sint-Amandscollege in Harelbeke en Kortrijk. Na zijn middelbare studies schrijft hij zich in voor de kandidaturen Toegepaste Economische Wetenschappen aan de Kortrijkse campus van de KU Leuven, waar hij de aulabanken deelt met Laurens Cherchye. Frederic Vermeulen trekt daarna naar de UFSIA (nu opgegaan in de Universiteit Antwerpen) voor de licentie Toegepaste Economische Wetenschappen. Na deze studies start hij een doctoraat in de Economische Wetenschappen aan de KU Leuven, met professor André Decoster als promotor. In zijn proefschrift, dat hij in 2002 verdedigt, ontwikkelt hij collectieve modellen om het arbeidsaanbodgedrag van individuen in meerpersoonsgezinnen te beschrijven en de impact op het keuzegedrag van hervormingen in de inkomensbelasting te analyseren. In 2003 trekt Frederic Vermeulen naar de Universiteit van Tilburg waar hij een postdoctoraal mandaat krijgt. Vervolgens wordt hij er in 2005 docent aan het departement Econometrie en Operations Research om er enkele jaren later benoemd te worden tot hoogleraar in de micro-economie. In 2012 keert hij terug naar de KU Leuven als onderzoekshoogleraar aan het departement Economie. Drie jaar later wordt hij er gewoon hoogleraar.

Frederic Vermeulen is van juli 2012 tot september 2019 managing editor van *Economic Journal*, een van de oudste tijdschriften in de economische wetenschappen. Dat maakt hem de eerste met een affiliatie bij een Belgische universiteit die die eer te beurt valt. Eerder zat hij in de editorial board van *Review of Economic Studies*. Vandaag is hij associate editor van *Review of Economics of the Household* en de *Economist* en tevens een International Research Fellow aan het Institute for Fiscal Studies in Londen en het Institute of Labor Economics in Bonn.

Frederic Vermeulen woont in Antwerpen samen met zijn verloofde Karima Moussaoui en zijn twee kinderen Felix (°2007) en Juliette (°2009) in co-ouderschap.

Het onderzoek van de laureaten

Methodologisch onderzoek met maatschappelijke impact

Het onderzoek van Laurens Cherchye, Bram De Rock en Frederic Vermeulen behoort tot de micro-economie, de tak binnen de economische wetenschappen die het keuzegedrag van individuele economische agenten bestudeert. Meer specifiek richt hun onderzoek zich op het keuzegedrag van gezinnen met betrekking tot arbeidsaanbod, consumptie, de verdeling van tijd en geld binnen gezinnen, en zelfs op wie met wie trouwt. Hoewel hun onderzoek hoofdzakelijk methodologisch van aard is, heeft het direct maatschappelijk nut: het reikt instrumenten aan om de effecten van overheidsbeleid op individuele keuzes op een meer accurate manier te analyseren en biedt onder meer de mogelijkheid om armoede en ongelijkheid preciezer te meten dan met de huidig gangbare methodes.

Op het einde van de jaren '80 legde de econoom Pierre-André Chiappori de fundamenten voor het collectieve model. Dat model houdt expliciet rekening met het feit dat individuen in meerpersoonsgezinnen eigen voorkeuren hebben en dat ze complexe interacties hebben met elkaar. Deze hangen onder andere af van de onderhandelingsposities die individuen erin innemen. Dit aantrekkelijke model, dat de gezinsrealiteit beter capteert dan de gangbare tegenhangers, laat in principe toe om te voldoen aan twee cruciale objectieven van de micro-economie: het model impliceert hypothesen die potentieel verworpen kunnen worden wanneer ze getoetst worden aan geobserveerd keuzegedrag en het laat toe om de structurele componenten van het model te identificeren. De structurele componenten in dit geval zijn de voorkeuren van de gezinsleden en de verdelingsregel die de allocatie van de middelen over de gezinsleden beschrijft en de onderhandelingspositie ervan weergeeft. Het eerste objectief, het potentieel verwerpen van hypothesen, laat toe om te evalueren of een model een adequate beschrijving geeft van de werkelijkheid. Het tweede objectief laat onder andere toe om de impact van hervormingen in het overheidsbeleid te analyseren en uitspraken te doen over deze impact nog voor een hervorming heeft plaatsgevonden.

Het toetsen van het collectieve model en het identificeren van de structurele elementen van het collectieve model blijken echter niet voor de hand te liggen. Twee fundamentele problemen kunnen hierbij onderscheiden worden: ten eerste worden de gezinskeuzes binnen meerpersoonsgezinnen beïnvloed door de verschillende voorkeuren van meerdere individuen die op een complexe manier met elkaar interageren. Ten tweede is er een dataprobleem want de meeste datasets bevatten enkel informatie over de geaggregeerde beslissingen van gezinnen. Ze bevatten bijvoorbeeld geen informatie over hoe de middelen van het gezin verdeeld worden over de verschillende gezinsleden.

Individuele voorkeuren en de verdelingsregel identificeren op een innovatieve manier

In een reeks papers, die gepubliceerd werden in de meest prestigieuze tijdschriften van de economische wetenschappen, hebben de laureaten robuuste methoden ontwikkeld om na te gaan of het collectieve model een adequate beschrijving biedt voor het geobserveerde keuzegedrag van gezinnen. Vervolgens hebben ze een erg innovatieve manier ontdekt om de individuele voorkeuren van gezinsleden en de verdelingsregel te identificeren. Dit met een minimum aan veronderstellingen en toepasbaar op datasets die geen inzicht verschaffen in de verdeling van de middelen over de

gezinsleden. Hiervoor hebben ze de theorie van de 'gereveleerde voorkeuren', eind de jaren '30 geïntroduceerd door Nobelprijswinnaar Paul Samuelson, uitgebreid om ze toepasbaar te maken op het collectieve model. In eerste instantie hebben ze het collectieve model compleet gekarakteriseerd op een niet-parametrische (zonder functionele veronderstellingen te maken en zonder informatie over de verdeling van de middelen) en dus robuuste manier. In tweede instantie hebben ze de werkbaarheid van hun methode aangetoond op basis van datasets met geobserveerde gezinskeuzes. Omdat de methode heel wat rekenkracht vereist, hebben ze hiervoor gebruikgemaakt van 'mixed integer linear programming'-technieken, die gangbaar zijn in operationeel onderzoek maar veel minder gekend zijn binnen de economische wetenschappen. Ten derde, erg belangrijk vanuit het standpunt van beleidsmakers, hebben ze aan de hand van hun methode aangetoond dat middelen erg ongelijk verdeeld kunnen zijn over gezinsleden en dat armoede onder vrouwen systematisch onderschat wordt in vergelijking met armoedecijfers op basis van de standaard meetmethodes.

De huwelijksmarkt

Het hierboven beschreven onderzoek laat toe om op een robuuste manier inzicht te verkrijgen in de voorkeuren en onderhandelingsposities van individuen in gezinnen. In hun meest recente onderzoek gaan de laureaten nog een stap verder. Door de empirische implicaties van de theorie van de huwelijksmarkt, in de jaren '70 geformuleerd door Nobelprijswinnaar Gary Becker, te combineren met het collectieve model en de theorie van de gereveleerde voorkeuren hebben ze aangetoond dat de huwelijksmarkt gevolgen heeft op de verdeling van tijd en geld binnen gezinnen en op wie met wie trouwt. Zo is een van de gevolgen dat er een soort-zoekt-soortgedrag ('assortative mating' of homogamie zoals het fenomeen gekend is in de sociologie) plaatsvindt op de huwelijksmarkt. Dat soort-zoekt-soortgedrag kan betrekking hebben op het inkomen van mensen, hun scholingsniveau en hun vermogen, maar ook op meer immateriële factoren als uiterlijk of persoonlijkheidskenmerken. De structurele analyse van dit soort-zoekt-soortgedrag laat toe om de evoluties op de huwelijksmarkt in verband te brengen met het individuele welzijn van gezinsleden.

Rijkere data

Een laatste bijdrage van de laureaten is dat ze de eersten waren die op een systematische en completere manier vragen die peilen naar de verdeling van middelen over gezinsleden, waaronder kinderen, hebben opgenomen in representatieve datasets. Deze onderzoekslijn heeft bevestigd dat middelen erg ongelijk verdeeld kunnen zijn binnen gezinnen en laat toe om rijke collectieve modellen te ontwikkelen die zich specifiek richten op het welzijn van kinderen en hoe dit wordt beïnvloed door tijd en geld gespendeerd aan hen door de ouders. Dergelijke modellen vormen potentieel een belangrijke input in de verklaring van de toenemende kloof tussen kinderen in kansarme en kansrijke gezinnen.

De Francqui-Stichting en de Francqui-Prijs

De geschiedenis van de Francqui-Stichting

De Francqui-Stichting werd op 25 februari 1932 bij Koninklijk Besluit gesticht door de Belgische diplomaat en politicus Emile Francqui, samen met de toenmalige Amerikaanse president Herbert Hoover. Op vraag van president Woodrow Wilson namen de twee heren de leiding over de hulp aan de Belgische bevolking tijdens de Eerste Wereldoorlog. Na de oorlog gaven ze de daartoe bestemde fondsen een andere functie: ze investeerden in wetenschappelijke organisaties zoals de Francqui-Stichting om het wetenschappelijk onderzoek in België te stimuleren. Vandaag wordt de Raad van Bestuur voorgezeten door erevoorzitter van de Europese Raad en minister van Staat Herman Van Rompuy. Het orgaan is samengesteld uit vooraanstaanden uit de academische, juridische, politieke en zakenwereld.

De Francqui-Prijs

Sinds 1933 reikt de Francqui-Stichting de Francqui-Prijs uit. Dit is de belangrijkste Belgische wetenschapsprijs en wordt jaarlijks overhandigd aan een Belgische onderzoeker onder de 50 jaar die een buitengewone bijdrage leverde met een onderzoek dat in prestige de landsgrenzen kan overstijgen. De prijs is daarom een stimulans voor een jonge wetenschapper, eerder dan een bekroning van een wetenschappelijke carrière. Om die reden gaat de Stichting op zoek naar innovatief en origineel werk. De allereerste laureaten waren de historicus Henri Pirenne (Gent) in 1933 en kosmoloog Georges Lemaître (Leuven) in 1934. Meerdere laureaten hebben na de uitreiking van de Francqui-Prijs ook grote internationale prijzen in ontvangst mogen nemen, sommigen zelfs de **Nobelprijs**. De prijs bedraagt **250.000 euro** en wordt beurtelings uitgereikt aan een wetenschapper uit de exacte wetenschappen, humane wetenschappen en de biologische- en medische wetenschappen.

Kandidaten voor de Francqui-Prijs moeten worden voorgedragen, hetzij door twee leden van de Belgische Koninklijke Academie, hetzij door een titularis van de Francqui-Prijs. Op voorstel van de Gedelegeerd Bestuurder van de Francqui-Stichting, professor Pierre Van Moerbeke, benoemt de Raad van Bestuur een prestigieuze wetenschapper tot voorzitter van de jury. De aanstelling van deze voorzitter gebeurt nog vooraleer de kandidaturen kunnen worden ingediend. Daarna verzamelt deze voorzitter een internationale jury rond zich, in functie van de profielen van de kandidaten. Bovendien mogen noch de voorzitter van de jury noch de overige juryleden op welke manier dan ook verbonden zijn aan een Belgische wetenschappelijke instelling of universiteit op het moment van de kandidatenvoordracht en de toekenning van de Francqui-Prijs. De jury beraadt zich in Brussel en stelt een laureaat voor de prijs voor aan de Raad van Bestuur. De Raad neemt dan de finale beslissing.

Francqui-Prijs 2019: de juryleden

Professor Dr. Eric Maskin (voorzitter)
Adams University Professor
Awarded the Nobel Memorial Prize in Economics
Professor of Economics and Mathematics
Harvard University
Cambridge, United States of America

Professor Dr. Donald Katz
Full Professor of Psychology and Neuroscience
Brandeis University
Boston, United States of America

Professor Rianne Letschert
Professor in Victimology and International Law
Rector Magnificus
Maastricht University
Maastricht, The Netherlands

Professor Mahzarin Banaji
Richard Clarke Cabot Professor of Social Ethics
Member of the American Academy of Arts & Sciences
Herbert Simon fellow of the American Academy of Political & Social science,
the British Academy and the National Academy of Sciences
Department of Psychology, Harvard University
Cambridge, United States of America

Professor Melinda Mills
Nuffield Professor of Sociology
Director of the Leverhulme Centre for Demographic Science
Member of the ESRC UK Science Council & Dutch Science Council
University of Oxford
Oxford, United Kingdom

Professor John Muellbauer
Senior Research Fellow of Nuffield College
Senior Fellow of the Institute for New Economic Thinking
Fellow of the British Academy & the Econometric Society
Oxford Martin School, Oxford University
Oxford, United Kingdom

<i>Francqui-Prijs: de laureaten van de afgelopen 10 jaar</i>

- **2018 – Frank Verstraete**
UGent – Exacte Wetenschappen – Kwantummechanica – Quantum Tensor Networks
- **2017 – Steven Laureys**
ULiège – Biologische en Medische wetenschappen – Neurowetenschappen
- **2016 – Barbara Baert**
KUL – Humane wetenschappen – Kunstwetenschappen – Iconologie
- **2015 – Stefaan Vaes**
KUL – Exacte Wetenschappen – Wiskunde – von Neumannalgebra's
- **2014 - Bart Lambrecht**
UGent VIB Inflammation Research Group - Immunology- Pulmonary diseases – Inflammatory diseases – Study the various aspects of lung immunology and asthma
- **2013 - Olivier De Schutter**
UCLouvain - Théorie de la gouvernance - Droit international et européen des droits de l'homme, Droit de l'Union européenne.
- **2012 - Conny Clara Aerts**
KUL-Radboud Universiteit Nijmegen-UHasselt - Exacte Wetenschappen – Sterrenkunde
- **2011 - Pierre Vanderhaeghen**
ULB - Biologische en Medische Wetenschappen – Neurowetenschappen
- **2010 - François Maniquet**
UCL - Humane Wetenschappen – Economist
- **2009 - Eric Lambin**
UCL - Exacte Wetenschappen – Geography